

تاریخ انگلستان

هارولد جی. شولتز

ترجمه:

عباسقلی غفاری فرد

مؤسسه انتشارات نگاه

تأسیس: ۱۳۵۲

فهرست مطالب

۹	مقدمه مترجم
۱۳	درباره نویسنده
۱۵	پیشگفتار
۱۷	فصل ۱: شالوده‌های انگلستان
۲۹	فصل ۲: برتری آنگلو-ساکسون
۴۷	فصل ۳: پادشاهان فرانسه
۶۹	فصل ۴: جامعه سده‌های میانی
۷۹	فصل ۵: پادشاه و پارلمان
۹۹	فصل ۶: لانکستر و یورک
۱۱۳	فصل ۷: اوایل تودرها و اصلاحات
۱۳۷	فصل ۸: انگلستان ایزابت
۱۶۱	فصل ۹: شاه در برابر پارلمان
۱۷۳	فصل ۱۰: جنگ داخلی و روزگار فترت
۱۸۷	فصل ۱۱: اعاده و انقلاب
۲۰۵	فصل ۱۲: آخرین استوارت‌ها
۲۲۱	فصل ۱۳: سیاست در دوران جرج‌ها، ۱۷۱۴-۱۷۶۳
۲۴۳	فصل ۱۴: انگلستان و انقلاب آمریکا
۲۵۹	فصل ۱۵: عصر انقلاب فرانسه
۲۸۵	فصل ۱۶: انگلستان سده هجدهم

۳۰۳	فصل ۱۷: سرکوبگری و اصلاحات، ۱۸۱۵-۱۸۴۱
۳۲۷	فصل ۱۸: بیل و پالمرستون، ۱۸۴۱-۱۸۶۵
۳۴۷	فصل ۱۹: گلادستن و دیسراپلی، ۱۸۶۵-۱۸۸۶
۳۶۹	فصل ۲۰: دموکراسی در داخل - امپراتوری در خارج
۴۰۱	فصل ۲۱: انگلستان در سده نوزدهم
۴۲۱	فصل ۲۲: جنگ بزرگ
۴۳۵	فصل ۲۳: بریتانیا در میانه جنگ‌ها
۴۵۹	فصل ۲۴: جنگ جهانی دوم
۴۷۷	فصل ۲۵: بریتانیای معاصر
۵۰۹	مروری بر پرسش‌ها
۵۲۳	مرور آزمون‌ها
۵۲۷	تاجداران انگلستان و بریتانیای کبیر
۵۳۳	نخست وزیران بریتانیای کبیر
۵۳۷	نرماندی و پلاتنتازن (آتنو)
۵۳۸	لانکستر و یورک
۵۳۹	تودر و استوارت
۵۴۰	هانور، ساکس کبورگ، و ویندسور
۵۴۱	منابع متون عمومی
۵۴۳	گزیده مراجع
۵۵۹	نمایه

فصل ۱

شالوده‌های انگلستان

اوایل تاریخ انگلستان را اساساً یک سلسله تهاجمات تشکیل می‌دهد. روزگار درازی از تاریخ بریتانیا با تهاجمات رُمی‌ها مشخص می‌گردد که طی آن انبوه جنگجویان مهاجر پشت سر هم در سواحل انگلستان پیاده شدند. در اینجا مهاجران با طوایف دیگر در هم آمیختند تا آنجا که بریتون‌ها^۱ اکثریت اقوام دورگه را تشکیل دادند. این تهاجمات نخستین از آن رو شکل گرفت که جزیره جذابیت زیادی برای تهاجم داشت. در پی این مهاجران اخیر، سلت‌ها^۲ جزیره را مطیع ساختند و لژیون‌های رُمی نیز به نوبه خود سلت‌ها را منقاد کردند.

مردم یک جزیره

مرکزیت تاریخ و ویژگی مردم بریتانیا را باید در موقعیت جغرافیایی بریتانیا جستجو کرد. با توجه به این موقعیت، انگلستان بخشی از اروپاست که با فاصله بیست و یک مایل از سطح قاره، دارای هویتی جداگانه و جزیره‌ای است. «بدین ترتیب، در روزگار نخست، رابطه بریتانیا با دریا بر دبارانه و آرام؛ در روزگار معاصر، فعالانه و زیاده خواهانه بوده است. در هر دو صورت، بریتانیا کلیدی برای داستان خود به حساب می‌آید.»^۳

سرزمین و منابع آن. ساختار طبیعی، اوضاع اقلیمی و معادن کشور، نخستین مهاجمان را به سکونت ترغیب کرد و راههایی را که آن‌ها باید می‌پیمودند مشخص ساخت. مهاجمان

1. Britons

2. Celts

3. G. M. Trevelyan, *History of England* (Garden City, New York: Doubleday, 1935), I, P. 12.

متوالی با طبعتی خشن، به اراضی ثروتمند و قابل حصول سرزمین‌های جنوبی و شرقی بریتانیا دست یافتند و سکنه اولیه آن‌ها را به سوی شمال و غرب راندند.

جزایر بریتانیا شامل پنج هزار جزیره کوچک بریتانیا (ژو لیوس سزار آن‌ها را بریتانیا نامید) و ایرلند با مساحت تقریبی ۱۲۰/۰۰۰ مایل مربع، به انضمام ناحیه انگلستان با اندکی کمتر از نصف این میزان (۵۰/۳۳۱ مایل مربع) بود. از قرار معلوم بشر در عصر کهن سنگی به بریتانیا آمد و در این هنگام سرزمین مذکور از قاره [اروپا] جدا نبود. با پایان عصر یخبندان، کاهش انجماد سطح طبیعی سرزمین را تغییر داد و آن را به صورت یک جزیره درآورد. اما ارتباط نخستین باقاره نشان می‌دهد که جانوران و گیاهان بریتانیا دقیقاً با جانوران و گیاهان اروپای شمالی یکسان بوده‌اند.

اشکال جغرافیایی. نقشهٔ طبیعی بریتانیا نشان می‌دهد که چرا انگلستان از سوی قاره تا این حد قابل دسترسی بوده، دلیل آن این است که سراسیبی‌های ارتفاعات آن به سوی شمال و از سواحل سنگلاخی اقیانوس اطلس به پایین، به سوی دشت‌های وسیع جنوب شرقی قرار گرفته است. از آنجا که عموماً سراسیبی‌های این سرزمین از شمال به جنوب شرقی است، لاجرم بسیاری از رودخانه‌های انگلستان در مسیر سواحل جنوب و شرق جریان دارند. مهاجران با راه‌پیمایی در طول رودخانه‌های ترن特^۱، ولاند^۲، نن^۳، و تایمز^۴ به میدلندز^۵ رسیدند. این رودخانه‌ها بعداً به عنوان شریان‌های اصلی تجارت اهمیت دو چندانی یافتند. در جنوب غرب، رودخانه سورن^۶ همان کارکرد دوگانه را برای مناطق مرزی ویلز به انجام رسانید. مهاجمان پس از رسیدن به ارتفاعات شمال و غرب، متوقف شدند و این مناطق نامهربان به صورت پناهگاهی برای فرهنگ‌های قدیمی ترِ مغضوب درآمد. سرانجام دودمان‌های کهن‌تر در ارتفاعات اسکاتلندر، ویلز، کرنوال ساکن شدند و امروزه آن‌ها را کلاً «فرع سلتی» می‌نامند.

اوضاع اقلیمی. در هزاره سوم پیش از میلاد مسیح، نخستین برزگران از کانال [مانش]^۷ گذشتند و با ابداع شیوهٔ نوین زندگی، جامعهٔ موجود شکارچیان غارنشین را کلاً دگرگون ساختند: گلهٔ پرورش دادند، غلهٔ کاشتند، و سپس صنعت سنگ معدن را گسترش دادند. آب و هوای ملایم تر انگلستان پس از عصر یخبندان، برای رشد غلات

1. Trent

2. Welland

3. Nen

4. Thames

5. Midlands

6. Severn

بسیار مناسب بود زیرا جریان بادها از جنوب غرب از گلف استریم می‌گذشت و دمای هوای انگلستان را گرم‌تر و ملایم‌تر از آن می‌کرد که شرایط اجازه می‌داد. با وجود بارندگی مناسب، شرایط اقلیمی اقیانوس، ایجاد ابر و مه و غبار می‌کرد تا آن جا که بینندگان، از تاسیتوس^۱ گرفته تا مسافران عادی، در باره نکبت هوای آن سخن گفته‌اند.

منابع طبیعی. آب و هوای ملایم، همراه با خاک غنی، کشت جو و گندم را گسترش داد. بنادر مناسب و طولانی، خطوط ساحلی نامنظم، ماهیگیری و تجارت دریایی را متداول ساخت. در حقیقت، بازرگانی مدیترانه شرقی با بریتانیا به قبیل از فتوحات سلط‌ها بازمی‌گشت، و بازرگانان مدیترانه داستان‌های مبالغه‌آمیزی درباره طلا و مروارید بریتانیا شنیده بودند.

مس و روی به فراوانی یافت می‌شد. اهالی با ترکیب این دو فلز، برنز می‌ساختند و این نشانه‌ای از پایان دوران سنگ به حساب می‌آمد. بعدها، به‌طور مناسب به ذخایر زغال دست یافتند و آهن پشتوانه انقلاب صنعتی انگلستان شد.

بریتانیا در دوران پیش از تاریخ. در بریتانیا، مانند هر جای دیگر، داستان بشر و جامعه او را از روی سنگ‌های گوناگون و دوران‌های فلز می‌توان پی‌گیری کرد. بشر در اروپا به سوی غرب حرکت کرد و در دوران دیرینه‌سنگی^۲ وارد بریتانیا شد. چون هر یک از دوران‌های متوالی یا «عصر» به دیگر جاهای اروپا نیز پیوند داشته، بریتانیا به‌طور گسترده پذیرای تغییرات فرهنگی در دوران پیش از تاریخ بود.

دوران‌های سنگی^[۱]. از روی بقایای سنگ و ابزار استخوانی و اسکلت، حدس زده‌اند که انسان نوع متفکر برای نخستین بار، حدود ۲۵۰۰۰ سال پیش از روی پلی زمینی به بریتانیا وارد شده است. در عصر نوسنگی برزگران پیشانی بلند، ظاهراً از شبه‌جزیره ایبری، با عبور از کانال، بهلو به پهلوی جوامع قدیمی تر شکارچی، کشاورزی مختلطی به وجود آوردند. هزار سال بعد (حدود ۲۰۰۰ پیش از میلاد) این مهاجران آرام و ملایم طبع بهنوبه خود مورد تهاجم جنگجویانی بلندبالا، نیرومند، پیشانی گرد از اروپا قرار گرفتند و این مهاجمان تمام مناطق قابل سکونت بریتانیا را در

۱. تاسیتوس (Tacitus) یا تاکیتوس یا تاسیت، مورخ مشهور رومی است که در سال ۱۲۰ میلادی درگذشته است. م.

2. Paleolithic